

2. Kultin N.B. Instrumentvi upravleniya proektami: Project Expert i Microsoft Project. Sankt-Peterburg: BHV-Peterburg, 2009. 160 s.
3. Kupershteyn V.I. Microsoft Project v upravlenii proektami. SPb.: BHV-Peterburg, 2014. 432 s.
4. Liberzon V., Shavyirina V. Spayder Prodzhekt: osobennosti i tehnologii. URL: <https://docplayer.ru/35832199-Spayder-prodzhekt-osobennosti-i-tehnologii.html> [Accessed 12.09.2020].
5. Prosto aytishnikom byit bessmyslenno. URL: https://trends.rbc.ru/trends/education/5f61cc399a7947503e1a5ab6?utm_source=twitter_rbc&utm_medium=social&utm_campaign=preview&utm_content=5f61cc399a7947503e1a5ab6 [Accessed 19.10.2020].
6. Trofimov V.V., Tsvetkov A.V., Evseev D.A., Karpova V.S. Primavera v upravlenii proektami: Prakticheskoe posobie. Pod red. prof. V.V.Trofimova. Moskva: Izd-vo ZAO «PMSOFT», 2006. 248 s.
7. Upravlnnva proektami: navchalniv poslbnik do vivchennva distsipllni dlva maglstrlv galuzl znan 07 «Upravlnnva ta admnlstruvannva» spetslalnostl 073 «Menedzhment» spetslallzatsIYi: «Menedzhment I blznes-admnlstruvannva», «Menedzhment mlzhnarodnih proektlv», «Menedzhment Innovatslv», «Loglstika». Uklad.: L.E.Dovgan, G.A.Mohonko, I.P.Malik. K.: KPI Im. Igorva Sikorskogo, 2017. 420 s.
8. Zubritskiy A.A. Effektivnoe upravlenie proektami s ispolzovaniem Microsoft Project 2016: uchebnoe posobie. Moskva. URL: www.openplanning.ru, 2016. 123 s.

Веремієнко Тетяна Сергіївна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародного менеджменту,
факультету міжнародної економіки і менеджменту
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
м. Київ, Україна
kozachokt@ukr.net

ЛЮДСЬКИЙ РЕСУРС В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ СОЦІОТЕХНОЛОГІЧНИХ ВИКЛИКІВ

Ключовим трендом світового соціально-економічного розвитку 2020–2030 років, за експертними оцінками, визначено серйозні трансформації інформаційних та системних макротехнологій (наноелектроніка, молекулярна і нанофотоніка, наносистемна техніка, біотехнологія, нанобіотехнологія, когнітивні науки, соціогуманітарні технології, конвергенція нано-, біо-, інфо- і когнітивних технологій тощо), які відкривають нові можливості

управління властивостями матеріалів та організмів і в майбутньому спроможні змінити спосіб життя і природу людини. Показово, що глобальні трансформації соціокультурного контексту за масштабністю і складністю є незрівнянними з тими трансформаціями, з якими людству довелося стикнутись у попередні епохи [17]. У 2018 р. відбувся 4-й, наймасштабніший, бізнес-форум України і Східної Європи «Людина і технології: трансформація можливостей», організований Olerom Forum One [3], у якому, крім засновників передових корпорацій світового бізнесу (Apple, Virgin Group, Kickstarter, Siri та ін.), всесвітньо відомих спікерів, лідерів у сфері маркетингу і нетворкінгу, взяла участь перша жінка-андроїд, яка наділена штучним інтелектом, — робот Софія. Форум відбувся у форматі грандіозного ділового шоу, заснував нові напрями та енергетичні потоки для подальшого розвитку підприємницького середовища України в умовах всеохоплюючого впливу трансформаційних технологій. Основними темами форуму стали, зокрема, футуризм, інновації / штучний інтелект і роботизація, технологія блокчейн, питання призначення людини, зміни її професій, креативне управління людьми, емоційний інтелект, можливості людини, взаємодія людини і навколишнього середовища та ін. Дискусійним і суперечливим виявилось обговорення проблем збереження в людині єдності розуму, тіла і духу у контексті загальної роботизації, виокремлення специфічних навичок, що допомагають швидше адаптуватися до нових змін, — готовності навчатися, бути гнучким, вміти ризикувати, адаптуватися до змін і швидко приймати рішення.

Існуючі теорії сталого розвитку та концепції національного багатства базуються на визнанні людини як основної рушійної сили суспільного та економічного прогресу. За дослідженням Світового банку (2018), проведеними у 192 країнах світу, на фізичний капітал припадає 16 % від національного багатства, природний — 20 %, людський — 64 %. Недостатня увага до розвитку людського капіталу призводить до значних суспільних витрат, завдає збитків добробуту людей, обмежує можливості сталого зростання та ефективності управління. Дані «Звіту про людський розвиток 2019 р.» свідчать про загальну позитивну кореляцію між станом людського капіталу і суцільним рівнем впровадження передових технологій [11]. У таких промислово розвинених країнах, як Німеччина, Японія і Швеція частка людського капіталу сягає 80 % [11]. Проте головними причинами вибіркості потрапляння країн світу до числа передових країн із постіндустріальними передовими економіками виступають низька якість і вартість національного людського капіталу, низька

якість життя, нерозвиненість державних інститутів, які не забезпечують достатніх умов для створення V, VI і VII технологічних укладів економіки.

За прогнозами експертів, до 2030 р. близько 70 % компаній по всьому світу набудуть принаймні одну форму AI у рамках масштабування своєї діяльності, а значна частина великих підприємств використовуватиме повний спектр існуючих інновацій для посилення діючих напрямів бізнесу. На сьогодні лідерами у даному напрямі є США та Китай, які провадять значні інвестиції у розвиток і впровадження AI. Китай, наприклад, визначив штучний інтелект частиною п'ятирічного плану розвитку для забезпечення технологічного лідерства до 2030 р. За висновками експертів з McKinsey, високорозвинені країни — лідери AI, можуть мати на 20–25 % більше економічних вигід порівняно з нинішнім рівнем. У той час як країни, що розвиваються, можуть одержати лише 1/2 від такого доходу. При цьому кількість затребуваних фахівців у згаданій галузі також активно зростатиме і, ймовірно, вже через десять років сягне 10 млн осіб [19].

За даними аналітичного моделювання, проведеного McKinsey Global Institute наприкінці 2018 р., штучний інтелект може зробити додатковий внесок у щорічне підвищення ВВП на 1,2 % протягом як мінімум наступного десятиріччя. Загалом до 2030 р. AI спроможне забезпечити додаткову глобальну економічну активність у розмірі 13 трлн дол., що сприятиме піднесенню його повсякденного вкладу в усі галузі разом із впровадженням інших перетворюючих технологій. Сьогодні внесок AI до світового ВВП становить 1 трлн дол. [19].

За останніми даними Міжнародної федерації робототехніки (IFR), в усьому світі прискорюється автоматизація виробництва, й у середньому у промисловості на 10 тис. працівників припадає 74 роботи. Станом на 2019 р. загальна кількість промислових роботів у світі становить 2,6 млн [11]. В Європі щільність роботів на виробництві найвища — 99 од., в Америці — 84 од., в Азії — 63 од. Серед найавтоматизованіших країн-лідерів за темпами впровадження роботів у промисловості можна виділити Південну Корею (631 роботів на 10 тис. працівників), Сінгапур, Німеччину, Японію, Швецію, Данію, США, Італію, Бельгію і Тайвань. Водночас, за даними Національного бюро економічних досліджень США, використання 1 промислового робота скорочує робочі місця 6-ти американців. За даними американських дослідників у виданні «Роботи та робочі місця», до 2025 р. у США без роботи можуть залишитися 3,4 млн осіб, що призведе до збільшення без-

робіття на 2 % [2]. Аналітики консалтингової компанії McKinsey&Co, досліджуючи перспективи 800 професій у 46 країнах, визначили, що до 2030 р. від 75 млн до 375 млн осіб у всьому світі можуть втратити роботу [10]. За оцінками експертів, глобальної автоматизація у період до 2025 р. спричинить заміну людської праці 33 % професій на «розумні» машини та новітні програми [10].

Незважаючи на те що більшість спеціалістів у сфері підприємництва та ІТ-технологій цілком позитивно оцінюють перспективи штучного інтелекту, використання якого відкриває нові можливості у сфері оптимізації виробничих процесів, відомі науковці та мультимільярдери приєднуються до групи противників інновації, стверджуючи, що штучний інтелект у сучасних умовах становить навіть більшу загрозу від ядерної зброї. Причому загрози з боку штучного інтелекту пов'язані не з технологією, а, ймовірно, з неготовністю суспільства відповідати на нові виклики [11].

За песимістичними прогнозами засновника корпорації SpaceX, генерального директора компанії Tesla Inc. І. Маска та засновника корпорації Microsoft Б. Гейтса, відсутність контролю за використанням AI з боку державних структур підвищує небезпеку початку Третьої світової війни. Основна загроза при цьому прихована у тому, що вченими створюється техніка, здатна до самонавчання й удосконалення без допомоги людини. Вчені поділяють принцип необхідності встановлення правил та обмежень використання AI, використання останнього для розширення можливостей людини, а не для її заміни. Так, коли в 1954 р. у США був створений перший промисловий робот-маніпулятор, ученим важко було передбачити наслідки настільки динамічного розвитку процесу роботизації, що в 2017 р. людиноподібний робот Сара дістав громадянство Саудівської Аравії [8].

Досліджуючи соціально-антропологічні наслідки мегатренду зростання людського потенціалу, соціальні експерти констатують, що в даний час історична еволюція людини здійснює сходження на новий рівень розвитку, на якому перетворення біологічного і неорганічного тіла людини будуть відбуватись за допомогою дедалі потужніших медіаторів. Одним із таких медіаторів відносини «людина — світ» є практика нейроелектронного протезування біоорганів людини. Така практика виникла як новітнє продовження довічного прагнення роду Ното розширити фізичні і ментальні обмеження, вдосконалити людське тіло та свідомість [16].

Стрімкий розвиток нових технологічних систем спричинює серйозні перетворення соціального середовища. Наприклад, інтернет-технології віртуального світу викликали появу нових феноменів: «мережевого мислення», «мережевої культури», «мережевих комунікацій», «мережевих спільнот», а також «мережевих людей» — Homo virtualis, життя і професійна діяльність яких відбуваються більше в уявному, ніж у реальному світах. З погляду соціальної психології Інтернет є не лише високотехнологічною системою: передусім це система соціальна, в основу якої покладено людський фактор, а її функціонування і розвиток здійснюються за відомими соціально-психологічними закономірностями. По-перше, соціальна система — відносно автономна, самодостатня, здатна до самоорганізації, самоврядування і самовідтворення; по-друге, ця створена у віртуальний спосіб соціальна система виникла і функціонує у межах реальної соціальної системи — соціуму — і перебуває у міцному системному зв'язку з нею [15]. Крім того, в умовах переходу до е-суспільства темпи генерування великої кількості інформації щодня стрімко зростають, ускладнюючи оцінку її якості та достовірності. З'являється новий міждисциплінарний напрям — аналіз даних соціальних медіа, у межах якого досліджуються профілі та поведінка користувачів онлайн-соціальних мереж, що охоплює такі сфери, як машинне навчання, штучний інтелект, візуалізація даних, алгоритми пошуку інформації, лінгвістика і масштабні обчислення [14]. Очевидною вбачається потреба у суспільному розв'язанні відповідального завдання встановлення меж між наданням доступу до даних і втратою конфіденційності.

Статистика користування соціальними мережами у світі свідчить про те, що вони стали найпопулярнішою онлайн активністю суспільства [4]. У науковий обіг введено поняття «кіберсоціалізація людини» як процес якісних змін особистості, що відбувається в результаті соціалізації людини в кіберпросторі інтернет-середовища, використання його ресурсів і комунікацій з віртуальними агентами соціалізації, що зустрічаються у глобальній мережі Інтернет [7]. За даними досліджень comScore, компаній We Are Social і Hootsuite, у 2018 р. кількість активних інтернет-користувачів становила 4 млрд осіб, у соціальних мережах — понад 3 млрд осіб. При цьому найбільша кількість користувачів Інтернету, зареєстрованих у соцмережах (98 %), припадає на США, Іспанію та Великобританію; найбільшими ринками із залучення користувачів до соцмереж стали Ізраїль, Росія та Аргентина. Незважаючи на те що найменша кількість інтернет-користувачів

припадає на країни Центральної Африки та Південної Азії, протягом 2017–2018 рр. ці регіони продемонстрували найвищі показники користування Інтернетом (з початку 2017 р. кількість інтернет-користувачів в африканській країні Малі збільшилась у шість разів). Час перебування людини у соціальних мережах при цьому варіюється в середньому від 7 до 11 год щодня. За статистичними даними, опублікованими американським підприємцем Майклом Фіцпатриком, 7 хв. перебування у соцмережах на день коштує роботодавцям США 28 млн дол. втрати продуктивності на рік [21]. Показово, що результати дослідження активності користувачів у соціальних мережах за віковою ознакою свідчать про її зростання серед людей старшої вікової групи (старше 55 років). Так, лише в Facebook кількість людей віком від 65 років протягом 2018 р. збільшилась майже на 20 %.

Обсяг інформації у світі зростає щороку на 30 %. У середньому у світі за рік на людину припадає $2,5 \cdot 10^8$ байт інформації [21]. Збільшення кількості доступних даних ускладнює процес управління інформацією, що призводить до інформаційного перевантаження. При цьому швидкість спілкування й отримання інформації людиною обернено пропорційна силі та глибині вражень і знань. Надзвичайна сучасна доступність комунікацій і будь-якої інформації провокує підвищену емоційність, поспішність почуттів, думок і слів. І що важливіше — комунікативне техносередовище активно витісняє з життя сучасної людини духовну концентрацію, зосереджену увагу і стан спокою, які, за результатами багаторічних спостережень фахівців у сфері психології, медицини, соціології, філософії, є необхідною умовою для забезпечення нормальної життєдіяльності людського організму. За результатами експерименту, проведеного Каліфорнійським університетом у 2017 р., середньостатистичний працівник за добу перебуває у стані тиші лише 11 хв. Засновник і директор компанії Milanote для покращення концентрації уваги і працездатності працівників запровадив «годину тиші». У результаті через кілька місяців команда продемонструвала високі показники працездатності, підвищення креативності співробітників; через два роки продуктивність компанії Milanote підвищилась на 23 % [13].

Технологічна революція за останні тридцять років зробила значний прорив, торкнувшись мовою сучасних інформаційних наук і даних когнітивної системи людини, людської свідомості [12]. Англійська газета The Guardian віднесла поняття свідомості до однієї з ключових проблем науки. Ще у 2011 р. британським психологом Наталею Нахаї було введено термін «вебпсихологія»,

що являє собою емпіричну науку про вплив онлайн середовища на думки та поведінку людини. Спираючись на знання та дослідження сфер соціальної, особистісної та когнітивної психології, поведінкової економіки, нейробіології, маркетингу, а також принципи людино-машинного взаємодії, вебпсихологія являє собою інструмент для створення ефективних вебсайтів і позитивного користувацького досвіду. Так, вивчаючи психологію поведінки цільової аудиторії, топові бренди — Apple, Old Spice, Coca-Cola та ін. — створюють образи, які звертаються безпосередньо до покупця, викликаючи відчуття персональної близькості.

Американський фізик, професор Мічіо Кайку вважає, що проблема свідомості є однією з причин складності створення штучного інтелекту. Цілком виправдано можна зазначити, що людський інтелект, тобто інтелект природний, неможливо вивчати, аналізувати і досліджувати поза свідомістю, а отже, змоделювати за його алгоритмом алгоритм штучного інтелекту. Однією з основних причин цього є багатоплановість і поліваріантність роботи людської свідомості.

Схематично можна уявити, що у найпростішій інтерпретації функціонування свідомості полягає у тому, що відбувається за кодування і розкодування інформації, отриманої від зовнішньої реальності. Тобто спершу свідомість через сприйняття одержану певну інформацію, яка закодовується, а згодом може бути розкодована вербально, через образи та ін. Відмінність інформаційної причини від фізичної визначається за принципом інваріантності. Будь-яке психічне спричинення відбувається у свідомо-безсвідомому контурі інформаційних процесів, який являє собою надзвичайно складний об'єкт для аналізу. Це означає, що навіть за умови розв'язання проблеми фізичності носіїв інформації у мозку чи свідомості, це не гарантуватиме розуміння процесів, а отже, й створення штучної свідомості, штучного інтелекту.

Дане припущення дозволяє скептично поставитись до будь-яких спроб розкодувати інформацію у свідомості та мозку. Наприклад, американський нейробіолог, професор Каліфорнійського університету Берклі Д. Галант створив своєрідний словник, у якому спробував сигнали та активність людського мозку ототожнити із конкретними образами. Ці спроби є достатньо перспективними, як вважає професор, проте візуальні картинки, котрі видає комп'ютер як образи думок людини, мають недостатньо чіткий характер. Їх можна наближено вважати візуалізацією того, що сприймає свідомість. При цьому когнітивні процеси вивчаються на основі збудження активності певних конкретних зон мозку, і

відповідно до цього комп'ютер інтерпретує їх значення, тобто візуалізує для інших. На думку дослідника А. Кадикала, навіть наближена, але недостатньо чітка візуалізація не може вважатися розшифруванням інформації свідомості. Свідомість оперує чіткими образами, мозок людини складається з сотні мільярдів нервових клітин або нейронів, які формують основну структуру та функціональні елементи нервової системи. Іншими словами, якщо біологічна, фізіологічна та нервова структури мозку надзвичайно складні, то можна припустити, що структура свідомості — набагато складніша, а тому недостатньо розуміти її схематично [12]. Сучасні науковці, котрі намагаються створити штучний інтелект, спрощують свідомість, реальну природну свідомість. Дослідження свідомості, а отже, й можливості моделювання штучного інтелекту цілком залежать від усвідомлення того, що інтелект, свідомість і мозок не є окремими системами, а існують у цілісності, є частиною та одночасно характеристикою власне людини. Це, безумовно, має бути враховано.

Аналіз глобальних тенденцій розвитку людства в ХХІ ст. демонструє, що подальший розвиток суспільства відбуватиметься за умов значних технологічних і психоемоційних викликів і ризиків. Інформаційні та системні макротехнології, що забезпечують мультиплікаційний ефект високотехнологічних виробничих систем, транснаціональних виробничо-технологічних корпорацій, визначатимуть стан, рівень і перспективи якісного розвитку людського потенціалу, зумовлюючи необхідність переосмислення та наукового обґрунтування шляхів та ефективних механізмів забезпечення його реалізації.

Література:

1. Artificial Intelligence: The AI 4EU project launches on 1 January 2019. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/artificial-intelligence-ai4eu-project-launches-1-january-2019>. 12 December 2018.
2. Foreword WR 2018 Industrial Robots. URL: https://ifr.org/downloads/press2018/Foreword_WR_2018_Industrial_Robots.pdf
3. Olerom Forum One 2018: Крупнейший бизнес-форум Украины и Европы. URL: <http://michael-crow-company.pro/olerom-forum-one-2018/>
4. Priit Kallas Top 15 Most Popular Social Networking Sites and Apps [August 2018]. URL: <https://www.dreamgrow.com/top-15-most-popular-social-networking-sites/>
5. The Human Capital Project. International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank. URL: <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/30498/33252.pdf?sequence=5&isAllowed=y>

6. World Economic Forum Annual Meeting 22–25 January 2019. Davos-Klosters, Switzerland. URL: <https://www.weforum.org/events/world-economic-forum-annual-meeting>

7. Бурмага Н.В. Соціалізація інтернет-просторі: структурно-функціональний аналіз. *Людина, суспільство, політика: актуальні виклики сучасності*: матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 13–14 лютого 2015 р.). С. 34-37.

8. Глобальна роботизація призведе до безробіття (інфографіка). *Конкурент. Інформаційне агентство*. URL: <https://konkurent.in.ua/publication/23716/globalna-robotizaciya-prizvede-do-bezrobittya-infografika/22.02.2018p.>

9. До 2030 року AI може забезпечити додаткову глобальну економічну активність у розмірі 13 млрд дол. 22.02.2019. URL: <https://www.weforum.org/events/world-economic-forum-annual-meeting>

10. До 2030 року роботи замінять 800 млн осіб: які професії під загрозою. URL: <https://ukr.segodaya.ua/lifestyle/science/k-2030-godu-roboty-zamenyat-800-mln-chelovek-kakie-professii-pod-ugrozoy-1095150.html>

11. Доклад о мировом развитии 2019. URL: <http://www.vsemirnyjbank.org/ru/publication/wdr2019>

12. Кадикало А. Проблемність визначення свідомості та штучний інтелект. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Філософські науки*. 2014. № 780. С. 9-16. URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPFN> 2014 780 4

13. Как тишина влияет на мозг — учимся ставить мир в режим без звука 03.04.2017. URL: <https://liferead.media/beauty-health/kak-tishina-vliyaet-na-mozg.html>

14. Кононова К.Ю. Оцінка довіри: теоретичні моделі та результати емпіричного дослідження на прикладі соціальних мереж. *Нейро-нечіткі технології моделювання в економіці*. 2017. №6. С. 68-90. (Наук.-аналіт. журнал).

15. Конструювання соціальної реальності підлітків під впливом ЗМІ. 2014. URL: <https://naub.ua.edu.ua/2014/konstruyuvannya-sotsialnoji-realnosti-pidlitkiv-pid-vplyvom-zmi/>

16. Крентовська О. Проблеми збереження і розвитку людського потенціалу в умовах старіння населення України. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. 2009. Вип. 4. С. 238-246. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2009_4_31

17. Кундєєва Г.О., Решетник Н.І., Хусаїнов Р.В., Кундєєва Г.О. Людський капітал в контексті інноваційного розвитку економіки України. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/24_2013/10.pdf

18. Лук'яненко О.Д., Пісна О.М. Моделі аналізу середовища бізнес-діяльності ТНК. *Науковий вісник Полісся*. 2016. № 4(8). Ч. 2. URL: http://journals.urau.ua/nvp_chntu/article/view/95693

19. Лук'янець В.С. Людський потенціал в перспективі «індустріалізації 4.0». *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і*

природокористування України. Серія «Гуманітарні студії». 2016. Вип. 246. С. 110-118. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvubgc_2016_246_16

20. Розвиток людського капіталу: на шляху до якісних реформ. Аналітична доповідь Центру Разумкова. 2018. URL: http://razumkov.org.ua/uploads/article/2018_LUD_KAPITAL.pdf

21. Сас В. Інформаційна гігієна: споживати інформацію без фільтрів не рекомендується. 2018. URL: <http://7d.rv.ua/news/2018-08-16/informaciyna-gigiyena-spozhyvaty-informaciyu-bez-filtriv-ne-rekomenduyetsya>

22. Сахненко О.І. Вплив відтворення людського капіталу на інноваційний розвиток суспільства. *Ефективна економіка*. 2016. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5613>. (Електронний журнал)

23. Соціальні мережі стали найпопулярнішою онлайн-активністю у світі. URL: <http://watcher.com.ua/2011/12/29/sotsialni-merezhi-staly-naupopulyarnishoyu-onlayn-aktyvnisty-u-sviti/>

24. Федулова Л.І. Глобальний технологічний розвиток: ключові тренди та виклики для України. *Економічна теорія та право: зб. наук. пр.* 2018. №2 (33). С. 51-66.

Гончаренко Катерина Сергіївна

кандидат філософських наук,

викладач кафедри філософії

факультету філософії і суспільствознавства

НПУ імені М.П. Драгоманова

agneshka13@gmail.com

АРХІТЕКТУРА СОЦІАЛЬНОГО ОРГАНІЗМУ В УМОВАХ ПОСТСУЧАСНОСТІ

Питання про існування соціального організму є надзвичайно слушним, але і вартим певної ревізії, особливо в умовах, які постають на сьогодні. Сам по собі соціальний організм дає змогу говорити про певну цілісність і злагодженість, яка можлива у конструкті соціального, і, відповідно, допомагає побачити, яким чином розвиваються усі ті сфери, які йому належать. Сучасні умови капіталізму, мережовості etc., тобто того, що відбувається в постсучасності, дедалі більше захоплюють і змінюють ті конструкти, які мали виважену та врівноважену опору. Ці процеси підмивають підвалини усіх систем, і соціальний організм не становить винятку. Навіть більше того, ми постали перед питанням: а